

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: P-1375/2018-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, protiv tuženika ADRIATIC osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupa Davor Bubalo, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 22. srpnja 2026. u prisutnosti Ivane Cerovac Katavić, punomoćnice po zaposlenju tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 31. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 4.092,70 EUR s zateznim kamatama od 26. kolovoza 202015. do isplate, i to po stopi koja se za razdoblje do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 735,59 EUR, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 87,33 EUR, kao neosnovan.

IV. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da se je 6. srpnja 2015. u mjestu Jezerce dogodila prometna nezgoda u kojoj su sudjelovali osiguranik tuženika Željko Kecerin, koji je upravljao osobnim vozilom reg. oznake ZG 1824 EU te Branko Jelekovac, koji je upravljao teretnim vozilom reg. oznake SK 611 FZ, koje je bilo kasko osigurano kod tužitelja. S obzirom da je za nastalu prometnu nezgodu odgovoran osiguranik tuženika, ada je tužitelj isplatio svom kasko osiguraniku osigurninu za nastalu imovinsku štetu na osiguranom vozilu u iznosu od 30.836,49 kn dana 26. kolovoza 2015., to je došlo do zakonske subrogacije tužitelja u pravnu poziciju njegovog osiguranika pa ima pravo od tuženika zahtijevati regresnu isplatu (čl. 963. st. 1. Zakona o obveznim odnosima /Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., 69/2026., dalje u tekstu: ZOO/). Tužitelj da se je dva puta u mirnom postupku obratio tuženiku s regresnim zahtjevom (11. veljače 2017. i 7. lipnja 2017.), ali da tuženik istom nije udovoljio. Stoga tužbenim zahtjevom u ovoj parnici zahtijeva isplatu iznosa od 30.836,49 kn s zateznim kamatama d 26. kolovoza 2015. do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da priznaje nastanak prometne nezgode od 6. srpnja 2015. u kojem je sudjelovalo vozilo reg. oznake ZG 1824 EU, čiji je vlasnik tada imao s tuženikom sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti. Za sada osporava odgovornost svog osiguranika, jer iz tužbe nije vidljiva dinamika nastanka prometne nezgode. Osporava da bi tužitelj bio kasko osiguratelj drugog vozila, jer za to nije dostavio odgovarajuće dokaze, a sve i kada bi se smatralo da je postojao valjano sklopljen ugovor o kasko osiguranju vozila, da iz svega proizlazi da je tužitelj bez osnove isplatio svom osiguraniku osiguraniku po polici osiguranja 024724041936. Ovo stoga, što je iz te police osiguranja vidljivo da je ugovaratelj osiguranja Ceste Sisak d.o.o., za vozilo reg. oznake SK 611 FZ, za razdoblje 27. veljače 2012. do 27. veljače 2022, dakle, da se radi o višegodišnjem osiguranju koje dospijeva na obnovu svake godine na dan 27. veljače. Tuženik navodi da 27. veljače 2015. nije obnovljeno kasko osiguranje po predmetnoj polici, jer premija osiguranja nije plaćena niti na dan dospijeca, niti do dana nastupanja osiguranog slučaja. Među dostavljenom dokumentacijom da se nalaze proturječni dokazi u pogledu naplate premije u iznosu od 10.708,41 kn, s obzirom da iz isprave naziva "Nalog za doznaku" od 17. kolovoza 2015. proizlazi da je premija u iznosu od 10.708,41 kn kompenzirana prilikom isplate štete, tako da je osiguraniku isplaćen samo iznos od 20.128,08 kn, dok iz izvadaka po bankovnom računu tužitelja proizlazi da je osiguraniku 26. kolovoza 2015. isplaćen ukupan iznos nastale štete (20.128,08 kn + 10.708,41 kn). Dakle, da proizlazi da premija osiguranja za predmetnu osigurateljnu godinu nije podmirena kompenzacijom. S druge strane, da se u ispravi naziva "Pregled naplate po polici 024724041936" od 28. ožujka 2018. se najprije iznos od 10.708,41 kn knjiži kao plaćen 26. kolovoza 2015., da bi se nakon toga to knjiženje poništilo pa da bi opet bilo knjiženo. Iz isprave naziva "Pregled naplate po polici 024724041936" od 27. srpnja 2015. tuženik izvodi zaključak da je osiguranik platio premiju osiguranja po toj polici, koja je dospjela 20. ožujka 2015., tek 11. studenog 2015., iako mu je još 27. srpnja 2015. poslan predračun za uplatu. Time da su se ispunili uvjeti za prestanak ugovora

o osiguranju po samom zakonu, u smislu odredbe čl. 937. st. 3. ZOO-a, zbog čega je tužitelj nakon toga isplatio osigurninu bez pravne osnove pa ne može od tuženika zahtijevati regresnu isplatu. Tuženik ukazuje da je iz drugih isprava vidljivo da je osiguranik po polici osiguranja 024724027531 za razdoblje od 27. veljače 2014. do 27. veljače 2015., za koju se je premija trebala platiti u 10 rata, platio 8. ratu u iznosu od 889,00 kn godinu dana nakon njenog dospijeca (dospjela je 27. rujna 2014., a plaćena je 30. rujna 2015. ili 25. studenog 2015.), čime da je ugovor o osiguranju prestao postojati po sili zakona sukladno odredbi čl. 937. st. 4. ZOO-a, jer premija nije plaćena u roku od jedne godine od njene dospelosti. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Tijekom dokaznog postupka pročitani su zapisnik o očevidu MUP, PU zagrebačke, PP Velika Gorica od 25. rujna 2015. (list 4. – 7. spisa), polica automobilskog kaska 024724008950 izdana od strane tužitelja za razdoblje 27. veljače 2012. – 27. veljače 2013. (list 8. spisa), pregled naplate po polici 024724008950 (list 9. spisa), polica automobilskog kaska 024724017508 izdana od strane tužitelja za razdoblje 27. veljače 2013. – 27. veljače 2014. (list 10. spisa), pregled naplate po polici 024724017508 (list 11. spisa), polica automobilskog kaska 024724027531 izdana od strane tužitelja za razdoblje 27. veljače 2014. – 27. veljače 2015. (list 12. spisa – preslika i list 72. spisa - izvornik), pregled naplate po polici 024724027531 (list 13. spisa), polica automobilskog kaska 024724041936 izdana od strane tužitelja za razdoblje 27. veljače 2015. – 27. veljače 2016. (list 14. spisa – preslika i list 74. spisa - izvornik), pregled naplate po polici 024724041936 (list 15. spisa), polica automobilskog kaska 004724059162 izdana od strane tužitelja za razdoblje 27. veljače 2016. – 27. veljače 2017. (list 16. – 17. spisa), pregled naplate po polici 004724059162 (list 18. spisa), prijava štete po polici 492724041936 (list 19. – 20. spisa), preslika prometne dozvole i vozačke dozvole za Branka Jelevkova vozilo reg. oznake SK 611 FZ (list 21. – 22. spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola (list 23. spisa), tužiteljev izvid štete za štetu oznake 72-AK-22274/2015 od 13. kolovoza 2015. (list 24. – 26. spisa), zahtjev serviseru za dopunski izvid štete od 20. srpnja 2015. (list 27. – 29. spisa), račun za popravak vozila (list 32. spisa), izvadci iz prometa po računu tužitelja (list 33. – 34. spisa), tužiteljevi uvjeti za osiguranje automobilskog kaska 0302 (list 35. – 38. spisa), regresni zahtjevi tužitelja od 11. veljače 2017. i 7. lipnja 2017. (list 39. – 40. spisa), ispis e-mail korespondencije (list 41. i 43. spisa), knjigovodstvena isprava tužitelja nazva "Regresno zaduženje" (list 42. spisa), pregled naplate po polici 024724041936 od 27. srpnja 2015. (list 53. spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika (list 76. – 80. spisa), pročitani su spis MUP, PU zagrebačke, PP Velika Gorica 511-19-36 (poledina spisa) te je izveden dokaz prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Igoru Jakopliću (list 98. – 117. spisa – pisani nalaz i mišljenje).

4. Isprave koje je tužitelj po prvi puta predložio i dostavio tek nakon održavanja prvog pripremnog ročišta u ovom postupku (ponude osiguranja automobilskog kaska za razne osigurateljne godine), sud nije uzeo u razmatranje prilikom donošenja presude, jer se predmetni postupak vodi prema pravilima za sporove male vrijednosti, zbog čega prekluzija u iznošenju novota nastupa već na prvom pripremnom ročištu, izuzev ako tužitelj te novote nije mogao iznijeti ranije, što u ovom predmetu nije slučaj, budući da je od dostave odgovora na tužbu tuženika do održavanja prvog pripremnog ročišta imao dovoljno vremena predložiti kao dokaz sve isprave koje smatra potrebnim za otklanjanje prigovora tuženika iz odgovora na tužbu (čl. 461.a st. 9. i 10. ZPP-a odnosno čl. 461.a st. 3. i 4. ranijeg ZPP-a koji je bio na snazi do izmjena iz 2019., u trenutku podnošenja predmetne tužbe), a tužitelj je to propustio učiniti.

5. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025., dalje u tekstu: ZPP), zaključeno je da je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Predmet spora jest regresni zahtjev za osigurninu koju je tužitelj isplatio svom kasko osiguraniku za imovinsku štetu nastalu na osiguranom vozilu u prometnoj nezgodi za koju odgovornim smatra osiguranika tuženika.

7. Među strankama je nesporno da se je 6. srpnja 2015. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo registarske oznake ZG 1824 EU, kojim je upravljao Željko Kecerin, čiji je vlasnik tada bio osiguran od automobilske odgovornosti kod tuženika te vozilo registarske oznake SK 611 FZ kojim je upravljao Branko Jelekovac.

8. Sporno je da li je tužitelj bio kasko osiguratelj vozila SK 611 FZ, ako jest, da li je ugovor o kasko osiguranju prestao postojati po sili zakona zbog neplaćanja premije prije nastupa osiguranog slučaja te, posljedično, je li postojala pravna osnova za isplatu osigurnine koju tužitelj regresno potražuje od tuženika, kao i odgovornost osiguranika tuženika za predmetnu prometnu nezgodu i visina štete na vozilu SK 611 FZ.

9. Iz dostavljene preslike police osiguranja automobilskog kaska 024724041936 izdane od strane tužitelja za vozilo reg. oznake SK 611 FZ proizlazi da je predmetno vozilo u razdoblju od 27. veljače 2015. do 27. veljače 2016. bilo kasko osigurano kod tužitelja.

10. Tužitelj je naknadno, na zahtjev tuženika, dostavio i izvornik te police te je utvrđeno da ista u svemu odgovara dostavljenoj preslici.

11. Polica osiguranja jest dokaz o prethodno sklopljenom ugovoru o osiguranju (čl. 925. st. 2. ZOO-a).

12. Na predmetnoj polici osiguranja se navodi da se radi o višegodišnjem osiguranju s početkom 27. veljače 2012. u 8,00 sati i istekom 27. veljače 2022. u 8,00 sati, a koje dopijeva na obnovu svake godine na dan 27. veljače.

13. Tužitelj je već uz tužbu dostavio sve police osiguranja koje su do tada bile izdane temeljem istog ugovora o višegodišnjem kasko osiguranju za predmetno vozilo registarske oznake SK 611 FZ (koje je ranije nosilo oznaku SK 902 FP), kao i preglede naplata premija osiguranja po tim policama, samo što je naknadno, na zahtjev tuženika, dostavio njihove izvornike.

14. Već iz tih isprava jasno proizlazi da je tužitelj bio kasko osiguratelj predmetnog vozila registarske oznake SK 611 FZ, budući da inače ne bi raspolagao predmetnim policama osiguranja, ne bi primao naplatu premije osiguranja od ugovaratelja

osiguranja Ceste Sisak d.o.o. niti bi osiguraniku Raiffeisen leasing d.o.o. isplaćivao osigurninu za nastalu štetu na tom vozilu.

15. Prema odredbi čl. 937. st. 2. ZOO-a ako je ugovoreno da se premija plaća nakon sklapanja ugovora, obveza osiguratelja da isplati osigurninu određenu ugovorom počinje od dana određenog u ugovoru kao dana početka osiguranja.

16. Ali ako ugovaratelj osiguranja premiju koja je dospjela nakon sklapanja ugovora ne plati do dospelosti, niti to učini koja druga zainteresirana osoba, ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu nakon isteka roka od trideset dana otkad je ugovaratelju osiguranja uručeno preporučeno pismo osiguratelja s obaviješću o dospelosti premije, ali s tim da taj rok ne može isteći prije nego što protekne trideset dana od dospelosti premije (čl. 937. st. 3. ZOO-a).

17. Dakle, pretpostavka za primjenu odredbe čl. 937. st. 3. ZOO-a jest da premija, koja se inače plaća nakon sklapanja ugovora o osiguranju, nije plaćena do dospelosti pa da je nakon toga osiguratelj pozvao ugovaratelja osiguranja da plati dospjelu premiju preporučenom poštanskom pošiljkom, a ovaj to nije učinio niti u daljnjem roku od 30 dana od primitka te preporučene obavijesti osiguratelja.

18. Ako osiguratelj nije nikada nakon dospjeća premije pozvao ugovaratelja da plati dospjelu premiju, tada ne može doći do prestanka ugovora o osiguranju u smislu odredbe čl. 937. st. 3. ZOO-a.

19. Međutim, u svakom slučaju ugovor o osiguranju (imovine) prestaje po samom zakonu ako premija ne bude plaćena u roku od godine dana od dospelosti (čl. 937. st. 5. ZOO-a).

20. Izraz "plaćanje premije" treba shvatiti tako da podrazumijeva podmirenje premije na bilo koji način pa i prijebojem s tražbinom osiguranika za isplatu osigurnine ako u tom razdoblju od jedne godine od dospjeća premije nastupi osigurani slučaj.

21. Isto tako, ako je u tom roku od jedne godine od dospjeća neplaćene premije osiguratelj odlučio poduzeti odgovarajuće mjere radi naplate premije (pokretanje sudskog postupka), kao što svaki vjerovnik ima pravo zahtijevati od svog dužnika ispunjenje ugovorne obveze, tada ugovor o osiguranju ostaje na snazi.

22. Predmetna prometna nezgoda dogodila se je 6. srpnja 2015., dakle, za vrijeme važenja police osiguranja automobilskog kaska 024724041936 (27. veljače 2015. – 27. veljače 2016.) u kojoj je navedeno da premija u iznosu od 10.708,41 kn dospijeva 20. ožujka 2015.

23. Iz pregleda naplate premije po toj polici osiguranja od 28. ožujka 2018., uvažavajući pojašnjenje tužitelja dano na izričit upit suda s ročišta od 7. srpnja 2026., proizlazi da je premija plaćena 3. rujna 2015., dakle, unutar roka od jedne godine o njenog dospjeća, s time da nema nikakvih dokaza da bi tužitelj u tom razdoblju pozivao ugovaratelja osiguranja da plati zakašnjelu premiju, preporučenom pošiljkom, pa da bi mogle nastupiti pravne posljedice iz odredbe čl. 937. st. 3. ZOO-a.

24. Pogrešno tuženik tumači pregled naplate po predmetnoj polici osiguranja od 27. srpnja 2015. kao da je tog dana ugovaratelj pozvan da plati neplaćenu dospjelu premiju. Naime, iz te isprave je vidljivo da se datum 27. srpnja 2015. odnosi na datum izdavanja tog pregleda naplate, a iz kojeg je vidljivo da premija na taj dan još nije bila plaćena, a da je predračun izdan 21. veljače 2015., kada i sama polica osiguranja, a kako na taj dan predmetna premija još nije bila dospjela (dospijevala je 20. ožujka 2015.), to slanje takvog predračuna ne može polučiti učinke iz odredbe čl. 937. st. 3. ZOO-a.

25. Iz dostavljenih polica o osiguranju automobilske kasko te pregleda naplate premije po tim policama proizlazi da su sve premije plaćene unutar roka od jedne godine od njihova dospelja, izuzev 8. rate premije (od njih 10) po polici osiguranja 024724027531 za osigurateljnu godinu 27. veljače 2014. – 27. veljače 2015., u iznosu od 889,00 kn, koja je dospjela 27. rujna 2014., a plaćena je 29. rujna 2015.

26. Međutim, neplaćanje jednog obroka premije osiguranja u roku od jedne godine od njegova dospelja za jednu osigurateljnu godinu ne može dovesti do prestanka cijelog ugovora o višegodišnjem osiguranju, osobito ne u situaciji kada je tužitelj očito odlučio ugovor održati na snazi primanjem zakašnjelog ispunjenja, čime je postupio u korist ugovaratelja osiguranja i osiguranika, a što nikako ne može biti protivno prisilnim odredbama ZOO-a.

27. Stoga je u vrijeme nastupa osiguranog slučaja, 6. srpnja 2015., višegodišnji ugovor o kasko osiguranju bio na snazi te je isplata osigurnine u iznosu od 30.836,49 kn od 26. kolovoza 2015. izvršena temeljem tog ugovora, a ne bez pravne osnove.

28. Isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu (čl. 963. st. 1. ZOO-a).

29. Radi utvrđenja da li je osiguranik tuženika, Željko Kecerin, odgovoran za štetu nastalu na vozilu osiguranom kod tužitelja u predmetnoj prometnoj nezgodi, izveden je dokaz prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Igoru Jakopliću.

30. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da se je prometna nezgoda dogodila na kolniku Zagrebačke ceste, kod kućnog broja 12, u Velikoj Gorici. Kolnik da se sastoji samo od jedne prometne trake, za kretanje vozila od istoka prema zapadu, a s desne strane da se nalaze uzdužno postavljena parkirna mjesta. Kada je osiguranik tužitelja koji je upravljalo vozilom marke Toyota stao, jer je i nepoznato vozilo ispred njega stalo u svrhu izvršenja radnje bočnog parkiranja (vožnjom unazad i udesno), osiguranika tuženika koji je upravljao vozilom marke Fiat je udario u stražnji dio vozila Toyota. Brzinu vozila neposredno prije sudara da nije moguće utvrditi tehničkim putem, a ako bi se uzelo da je u trenutku sudara Toyota bila potpuno zaustavljena, tada je sudarna brzina Fiata iznosila oko 25 km/h. Uzrok nezgode da je neodržavanje primjerenog razmaka od strane vozača vozila Fiat u donosu na vozilo Toyota koje se je kretalo ispred njega, a s obzirom a uvjete na kolniku i stanje prometa (sunčano, dobra vidljivost, asfaltna podloga, gust promet). Napomenuo je da vozač Toyote nije ničime pridonio nastanku nezgode i nije ju mogao spriječiti. Nije imao primjedbi na opseg štete kako ga je utvrdio tužitelj u izvidu štete. Popravak nastale štete da je bio ekonomski isplativ. Uz uvažavanje cijena rezervnih dijelova važećih kod ovlaštenih radionica za

Toyota vozila na dan izrade nalaza te cijenu radnog sata u visini od 23,89 EUR, kao i normativa radnih sati i potrošnog materijala prema tvorničkim podacima dobivenim pomoću specijaliziranog programa za kalkulaciju štete AUDATEX, da proizlazi da bi troškovi popravka iznosili 51.849,64 kn/6.881,63 EUR (s uključenim PDV-om). Vještak nije imao primjedbi na račun popravka predmetnog vozila koji jed ostavljen u predmetni spis.

31. Niti jedna stranka nije imala prigovora na nalaz i mišljenje prometnog vještaka.

32. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje jer su izrađeni u skladu s pravilima konkretne znanosti i struke, jasno, logični i objektivno provjerljivi te u skladu s ispravama u predmetnom spisu.

33. Prema odredbi čl. 109. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine, broj: 67/2008., 48/2010., 74/2011., 80/2013., 158/2013., 92/2014., 64/2015.) vozač je dužan držati potreban razmak kad se kreće iza drugog vozila, tako da ne ugrožava sigurnost prometa.

34. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka je očito da osiguranik tuženika, Željko Kecerin, koji je upravljao vozilom Fiat, nije tako postupio, što je bio uzrok predmetne prometne nezgode.

35. Stoga je tuženik regresno odgovoran tužitelju za štetu koju je na vozilu osiguranika tužitelja prouzročio Željko Kecerin.

36. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka proizlazi da su troškovi popravka nastalih oštećenja iznosili upravo onoliko koliko je navedeno u računu ovlaštenog serviseru za Toyota vozila Rotus Novisel d.o.o. od 27. srpnja 2015., dakle, 38.545,61 kn (s PDV-om) odnosno 30.836,49 kn (bez PDV-a), a koji bi na dan izrade nalaza i mišljenja, 24. studenog 2023., bili još i viši te bi iznosili 51.849,64 kn/6.881,63 EUR.

37. Budući da je dokazano da je tužitelj isplatio svom osiguraniku osigurninu u iznosu od 30.836,49 kn dana 26. kolovoza 2015. (izvadci prometa po računu tužitelja prikazuju dvije uplate na taj dan u korist osiguranika Raiffeisen Leasing d.o.o., s pozivom na oznaku predmetne štete, u iznosu od 20.128,08 i 10.708,41 kn, što ukupno iznosi 30.836,49 kn), to se osnovano taj iznos potražuje od tuženika u ovoj parnici, odnosno njegov konvertirani iznos od 4.092,70 EUR.

38. Tužitelju na taj iznos pripadaju zatezne kamate od dana njegova plaćanja, dakle, od 26. kolovoza 2015. do isplate (tražbina po osnovi naknade štete, koju je osiguranik tužitelja imao prema osiguraniku tuženika, dospijeva s danom nastanka štete prema odredbi čl. 1086. ZOO-a, ali tužitelj ne može zahtijevati isplatu zateznih kamata prije nego li je sam izvršio isplatu u korist svog osiguranika) po stopi koja je odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a određena za potraživanja proizašla iz izvanugovornih odnosa.

39. Stoga je tužbeni zahtjev valjalo u cijelosti prihvatiti po pitanju glavnice i zateznih kamata na istu.

40. Budući da je tužitelj u cijelosti uspio u ovoj parnici, tuženik mu je dužan naknaditi troškove parničnog postupka, dok je svoje troškove tuženik dužan sam snositi (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

41. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 4.092,70 EUR i sadržaju postavljenog zahtjeva, tužitelju pripada naknada troška za sudsku pristojbu za tužbu u plaćenom iznosu od 87,33 EUR (Tbr. 2/1 tarife sudskih pristojbi sadržane u zakonu o sudskim pristojbama /Narodne novine, broj: 74/1995., 57/1996., 137/2002., 125/2011., 112/2012., 157/2013., 110/2015./), za plaćeni predujam za prometno vještačenje u iznosu od 400,00 EUR te za sudsku pristojbu za presudu u iznosu od 160,93 EUR (Tbr. 2/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 50/2026.), dakle, ukupno 648,26 EUR.

42. Stoga je preko tog iznosa do zahtijevanog iznosa od 735,59 EUR (tužitelj neosnovano zahtijeva naknadu troška za dvije sudske pristojbe za presudu), za iznos od 87,33 EUR, zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

43. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 31. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. ZPP-a, izuzev zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- tužitelju po punomoćnici

- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-4fb8c**

Kontrolni broj: **03f80-89e9a-91d7e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.